

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: **Mgr. M. D.**

proti

žalovaný: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2019, č. j. MHMP 1458012/2019

takto:

- I.** Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 23.7.2019 č.j. MHMP 1458012/2019 se zrušuje.
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 23.7.2019 č.j. MHMP 1458012/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 14 ze dne 18.12.2015 č.j. UMCP14/15/50103/KT/MRV (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) ve věci žádosti žalobce o informace ze dne 16.9.2015 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo mj. odmítnuto poskytnutí „písemné omluvy starosty z jednání“ z důvodu neexistence informace.

Žalobce se rovněž domáhal toho, aby soud uložil Úřadu městské části Praha 14 povinnost poskytnout v plném rozsahu požadované informace.

2. Napadené rozhodnutí bylo vydáno poté, kdy byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23.4.2019 č.j. 3 A 30/2016-39 zrušen výrok 1) předchozího rozhodnutí žalovaného v téže věci ze dne 15.1.2016 č.j. MHMP 76881/2016. Žalovaný podal proti naposled uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost, o níž bylo rozhodnuto rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28.11.2019 č.j. 4 As 160/2019-68 tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23.4.2019 č.j. 3 A 30/2016-39 byl zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení. Městský soud v Praze následně rozsudkem ze dne 19.5.2020 č.j. 3 A 30/2016-74 žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.1.2016, č.j. MHMP 76881/2016, v části týkající se výroku 1) zamítl a v části týkající se výroku 2), kterým bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně částečně zrušeno, odmítl.
3. S ohledem na popsany procesní vývoj žalobce v podání ze dne 21.2.2020 navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno z důvodu jeho nicotnosti, neboť shledal-li Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23.4.2019 č.j. 3 A 30/2016-39 nezákonným a zrušil jej, odstranil tím důvod k vydání napadeného rozhodnutí. V současnosti tak vedle sebe existují dvě rozhodnutí žalovaného, což je důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. V reakci na toto vyjádření žalobce se vyjádřil žalovaný v podání ze dne 31.7.2020 obdobně, tj. že by napadené rozhodnutí mělo být zrušeno.
4. Soud o věci uvážil následovně:
5. V průběhu řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí nastala v důsledku procesního vývoje před správními soudy situace, která se označuje jako problematika tzv. obživlého rozhodnutí. Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze, který pravomocně rozhodl o zrušení prvního rozhodnutí žalovaného ve věci, čímž toto původně zrušené rozhodnutí žalovaného „obživlo“, v důsledku čehož se později vydané napadené rozhodnutí v téže věci (vydané na základě pokynu Městského soudu v Praze k takovému postupu v původním rozsudku) stalo duplicitním. Takové duplicitní rozhodnutí je třeba odstranit, a to pro jeho rozpor s principem non bis in idem.
6. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2016, č.j. 2 Azs 307/2015-41, jsou-li v téže věci vydána dvě správní rozhodnutí v důsledku kasace pravomocného zrušujícího rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem, může pro rozpor s právním principem non bis in idem (nikoli z důvodu nicotnosti, jak navrhoval žalobce) později vydané rozhodnutí zrušit soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu; přičemž se neuplatní zásada přezkumu podle skutkového a právního stavu existujícího v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), ani pravidlo, podle něhož se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému správnímu orgánu (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).
7. V souladu s právě citovaným závěrem Nejvyššího správního soudu a rovněž v souladu se shodným návrhem účastníků řízení proto soud napadené rozhodnutí zrušil. Učinil tak bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
8. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem, tvořených zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč. K požadavku žalobce na přiznání paušální náhrady hotových výdajů za každý úkon soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.8.2015, č.j. 6 As 135/2015-79, podle něhož soud ve správním soudnictví nemůže přiznat procesně nezastoupenému žalobci náhradu nákladů řízení

stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č.177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, nýbrž musí vycházet z nákladů, jejichž vynaložení žalobce soudu prokáže. Použití § 151 odst. 3 občanského soudního řádu na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno a na toto řízení rovněž nejsou přenositelné důvody nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 7.10.2014 sp. zn. Pl. ÚS 39/13, č. 257/2014 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu